

Publicerad 2011-10-03 09:14 av Peter Olausson

En inledning till Sagan om trumman

Völvans första sång

I.

Jag är den
som snurrar sländan
tvinnar tråden

den som ser
när havet stiger
glödkorn glimmar
fågeln flyger

fågeln som
jag kallat till mig

hit till strand
hit till sand
hit till världens
yttre rand

hit till slutet
och till början

hit där vinden
föds och stillas

II.

Han är min
jag hör där ute

han som sjunger
sälens sånger
när han kommer
hit från havet

Han är min
i fågelskepnad

svart i vingen
stark som ingen

han jag väckt
ur urskogsslummer

Också han
på höga klippan

han som vakar
över natteld

han är min
och tråder stigen

när jag ristar
himlens stjärnfall

III.

Jag är den
som väver väven

den som ser
när världen ändras

vet när det
är dags att vandra

dags att mötas
dags att flätas

dags att tvinna trådar
samman

Våg och vind
lek vid lind
bock och hind

Eld och hav

ta din stav
ge dig av

Natten flyr
allting gryr
ödet styr

IV.
Jag är den
som snurrar sländan
tvinnar tråden

Jag är den
som väver väven
tyder tecknen

Min är världen
här vid gränsen
nära havet

Min är väntan
Min är tiden
Nu är nära

Jag hör elden
jag hör havet
jag hör fågeln

Allt är nära